

TÜRKÇÜLÜYÜN BAĞÇASINI BECƏRƏN ADAM...

Nejdət Sançar 1910-cu ilin 1 ayında İstanbulda anadan olub. O məşhur Türk və Turançı Hüseyin Nihal Atsızın kiçik qardaşıdır. O Türkiyənin özündə böyük maarifçi və yazar kimi tanınır. Hüseyin Nihal Atsızla soyadının fərqli olma səbəbi isə bir müddət onların arasında əlaqələrin soyuqluğudur.

Nejdət Sançar İstanbul Universitetinin Ədəbiyyat fakultəsi məzunudur. Əsgərlikdən sonra Sivasdakı Müəllim məktəbinə ədəbiyyat öyretməni kimi təyin olunmuş, lakin o dövrde Milli Təhsil naziri işləmiş Həsən Əli Yüceli qarşılıma törəninə qatılmadığı üçün tutduğu vəzifədən çıxarılmış və Balıkesir Liseyinə göndərilmiş oldu. Balıkesir Liseyində çalışarken Türkçülük-Turançılıq adı altında 1944-cü ilin may ayında başlayan və Hüseyin Nihal Atsız, Alparslan Türkeş, Ankara Konservatoriyanın rektoru Orxan Şaiq Gükyay, Hikmet Tanyu, Türk tarixi Professoru Zeki Validi Toqan, Reha Oğuz Türkkan kimi türkçülerin də iştirak etdiyi iğtişaş vaxtı tutulmuş və məhkəmə sonrası 14 ay həbsə məhkum edilmişdi. Lakin sonradan Hərbi Məhkəmə Türkçülər haqqındaki qərarı ləğv əsassız saymış oldu. Beləki, Nejdət Sançar o zamanlar ‘Tabutluq’ deyilən hücredə 14 ay nahaq yerə yatmış. Fəqən, bu ağır günlər Nejdət Sançar hələki yüngül idi.

1960-ci ildə oğlu Afşini 16 yaşında itirəndən sonra Nejdət Sançar ifliç oldu. 1962-ci ildə "Yeni İstanbul" qəzetində "Türk gəncliyi necə olmalıdır?" başlıqlı müsabiqə teşkil olunur. Həmin müsabiqə iki il davam etdi. Afşinin əmisi Hüseyin Nihal Atsız qardaşı oğlunun vaxtsız ölümünə görə "Afşinə ağıt" (yəni mərsiye) başlıqlı bir şeir də həsr elədi...

Bu dərdlər Nejdət Sançarın səhhətinə öz ağır təsirini göstərmiş oldu. O, 1975-ci ildə dünyadan köcdü. Karacaahmet qəbiristanlığında torpağa tapşırıldı.

Nejdət xocanı şəxsən və yaxından tanımayanlar onu bir insan və fikir adamı olaraq seckî şəxsiyyətini, onun yazdığı yazınlarda tapmağa çalışacaqlar. O səbəbdən ki, Nejdət xoca öz həyatı və ömürlüyü ilə sevimli və həyecan dolu yazı üslubu ilə tanınmış bir Türkçü idi. Onu tanımadıq sözün əsl mənasında günahdır.

Fikir mücadiləsində Sançar xoca çox yazılar yazdı, neçə-neçə kitab çap etdirdi. Həmin yazıldan bəziləri "Türkçülük üzərinə məqalələr" adı altında toplanıbdir. Onun fikrincə, fransız, ingilis, alman ziyalıları hər bir məsələyə öz pəncərələrindən baxlığı kimi Türk ziyalısı da həyata, dünyadakı hadisələrə məhz "Türk kimi", "Türkçü" gözüyle baxmalıdır. Yoxsa texnikanın və xəbərləşmənin xeyli kiçildiyi bu dünyamızda bir sıra əcnəbi fikir cərəyanlarının və sözcülükün zavallı bir oyuncaguına çevrilə bilərik. Halbuki, kim olduğunu, kimin və ya nəyin adına haraya varacağına, dostunu-düşmənini bilməyen bir kimsənin öz millətinə xeyir göttirməsi, yararlı olması get-gedə çətinləşir.

İqtisadiyyat nə qədər gərekli olsa da, amma bilirik ki, iqtisadi məsələ inanc məsələsi deyil, sadəcə önməli bir vasitədir. Köklü düşüncə tərzinə, təməl bir fikrə malik olmayanlar ola bilsin ki, önməli bir vasitənin oyuncağı və yalnız iqtisadiyyatın əsirinə çevrilə bilər. Vasitəyə əsir olan insanın qayə və fikir yolunda dürüst düşünməsi çox vaxt mümkün olmur. Elə bu cəhətdən əvəzsiz Türkçü Nejdət Sançarı rəhmətlə anmaliyiq.